

म. ग्रं. सं. ठाणे

विषय

को०२

सं. क्र.

239L

शा. व डॉ. एड्. कॉलेजमधील शिक्षकांना
अत्यंत उपयुक्त ठरलेले

कृतियुक्त गीतांचे पुस्तक —

अभिनय गीते

(अॅक्शन सांग्ज्)

व

विज्ञान गीते

गीत रचना : --

रा. उद्भव हरलेकर

REFBK-0021888

REFBK-0021888

डॉ. एड् कॉलेज, कोल्हापूर.

शुगरमिल्स प्रा० स्कूल, कोल्हापूर

गुरु-प्रसाद प्रकाशन, कोल्हापूर.

[लि]

वि. क्र. -
2396

29000
20/90/66
(१)

कृतियुक्त--अभिनय गीताच्या पाठाचे टांचण — नमुना

विषय

पद्धत

प्रास्ताविक उत्तेजक हालचाली
७ ते ८ मि.

अ) पळणें काळ्यामाळ्या, सशा-
च्या उड्या, बेंडूक-उड्या, मोटर,
सायकल ब) तळघात-मळघात
हा छोंटा खेळ क) सोपे सर्वांग
सुंदर व्यायाम ३ प्रकार.

शिकविण्याचा भाग १२ मि.

सौंदर्याने या' हे गीत
येथे गाणे संपूर्ण लिहवे.
गीतातील प्रमुख कृती- १) ताला-
वर नाचणें, २) चंडू फेकणें-झेलणे
३) झाडावर चढणें, झोके घेणे
४) जाळे फेकणे ५) नाव बल्लवणें
६) पोहण्याची कृती

मुलांना गोलाकार उमा करून शिक्षक
उत्साहाने शहर कृती करून दाखवून मुलां-
चे कडून कडून घेतील. प्राण्यांच्या हालचा-
लींच्या पोझिगन्स चांगल्या होतील इकडे
लक्ष देऊन स्वतः भोक्ळेपणाने दाखवतील
शिक्षक करतील त्याप्रमाणें मुले व्यायाम
करतील.

प्रथम शिक्षक मुलांना गाण्याची चाल १-
२ ओळी म्हणून दाखवतील मुलांकडून
म्हणून घेतील. नंतर एक-एक ओळ म्हणत
अभिनय कृती करून दाखवतील. मुलांचे
कडून गाणे म्हणत ती ओळ करून घेतील.
कृती अवघड असल्यास गाण्यातील ओळी
३-४ वेळा सांगून करून घेतील. चांगला
॥ मुलांचा उपयोग करून

REFBK-0021888

REFBK-0021888

रंजनात्मक भाग- ८
सुंदर गीत पुन्हा घेणे.

किंवा
खेळ घेणे,
खेळाचे नांव व वर्णन लिहावे.

ककायत विराम २ मि.

शिक्षक- पिपाणी वाजे ।

विद्यार्थी- पि पी पी

शिक्षक- ताशा वाजे ।

विद्यार्थी- तड तड तड

शिक्षक- झांझ वाजे ।

विद्यार्थी- झन् झन् झन्

शिक्षक- ढोल वाजे ।

विद्यार्थी- ढम

स्वतः सांगतील. गीत
मुले अभिनय करतील.

ढाबळ चुका दुरुस्त कराव्यात. खेळ घेत-
ल्यास खेळ कसा घेणार ते वर्णन लिहावे.

सोबत दर्शविल्या प्रमाणें शिक्षक मुलांना
सवाल करतील.

मुले वाद्यांचे आवाज काढून गमतीने
उत्तर देतील.

“ढम्” म्हणताच उंब उडी घेतील.
व वर्गाकडे ओळीने जातील.

कृतियुक्त गोष्ठीरूप खेळाच्या पाठाचे टांचण — नमुना

विषय	पद्धत
१) प्रास्ताविक : उत्तेजक हालचाली अभिनय-गीताच्या पाठाप्रमाणे	अभिनय-गीताच्या पाठाप्रमाणे
२) शिकविण्याचा भाग : १२ मि. एक म्हातारी लेकीच्या नावाला निघाली वाटेत अनु लांडगा, अस्वल, बाघ. सिंह भेट- तात. म्हातारीला 'म्हातारे म्हातारे मी तुला खातो' म्हणतात म्हातारी म्हणते, लेकी- च्या घरी जाणे तूप रोटी खाते लड्डू होते मग मला खा. ती लेकीच्या घरी जाऊन तूप रोटी खाने लड्डू होते मोरग्यात बसून पगत येते. बाघ सिंह विचारता "मोपळ्या म्हा- तारी कुठ आहे"? म्हातारी नाही कोतारी नाही, चल रे मोपळ्या टुणु टुणुक. असे उलट उत्तर देत म्हातारी पळू लागते. सर्वजण मोपळा पकडतात. म्हातारीच्या जवळ येतात. म्हातारीने अणलेली तिखट पूड म्हातारी त्यांच्या डोळ्यात फुंकते. ते एकमेकांशी मांडतात. म्हातारी पळून जाते.	सदरप्रमाणे शिक्षक प्रथम थोडक्यात गोष्ट सांगतील. नंतर मुलांना गोलावर उभे राहण्यास सांगून ते स्वतः न लाजता गोष्ट सांगत कृती करून दाखवतील व त्या प्रमाणे मुलांचेकडून करून घेतील. प्रमुख कृती २/३ वेळा चांगल्या रीतीने करून घेतील. याप्रमाणे संपूर्ण गोष्ट साभिनय व कृतीसह करून घेतील.
प्रमुख कृती	(काहीं मुले उत्तम अभिनय व कृती करतात. त्यांचा उपयोग करून घ्यावा. लाजाळू मुलांचेकडून गोड बोलून त्यांच्या कलाने हावभाव करून घ्यावेत.)
१) म्हातारीची चाल, लांडगा, अस्वल, बाघ सिंह यांच्या हालचाली सुरावर, ताळात विचारणे व उत्तर देणे.	
२) टुणुक टुणुक उड्या मारीत चालणे.	
३) रंजनात्मक भाग: ८ मि. शिक्षकांनी गोष्ट सांगावी. मुलांनी ती कृती हावभाव करून पुन्हा करावी,	शिक्षकांनी आवाजाचे जोरावर गोष्ट प्रभावी रीतीने सांगत मुलांचेकडून अभिनयासह कृती करून घ्यावी.
४) कवायत विराम : २/३ मि. अभिनय-गीताच्या पाठाप्रमाणे	अभिनय-गीताच्या पाठाप्रमाणे

Ch 1024

(३)

आपच्या घरातला 'बडा पैलवान'

चि. विवेक

उर्फ

चि. नंदू यास —

दादांचेकडून

बडा पैलवान

कित्ती कित्ती छान । गोरा गोरा पान ।
आरुघात दिसतो मी बडा पैलवान ॥ १ ॥
पिळदार बंड माझे । लोखंडी कांब ।
तुम्हांस बेडकी दाखवूं का छान् ॥ १ ॥
मोठ्या मोठ्या मांड्या माझ्या । हत्तीचे पाय ।
शड्डू तुम्हां मारून । दाखवूं काय ? ॥ २ ॥
भरदार छाति माझी । दिसे ऐटदार ।
भीमापरी बैठक मारीन जोरदार ॥ ३ ॥

राणीचा बाग

ग-ग-गजू । म-म-मधू । राणीचा बाग आला मजा बधू ॥१॥

म-म-मोर । पक्षी राजा थोर ।

फुलवून पिसारा । नाचे मन चोर ।१।

बदक ब-ब । करून कव कव ।

टांवर होडी चाले । डुलू डुलू ।२।

जिराफ ज-ज । होऊन उंब ।

उंटावर ताणकरी । चालू झराझर ।३।

शहामृग श-श

नका करूं हुगू ।

लांब टांगा टाकू

ध ऊं भूहं भूहं ।४।

ऑस्ट्रेलियन आ

कांगारू का ।

शेपटाच्या खुर्चीवर

साहेब हा ।५।

ग-ग-गजू ही ओळ म्हणत तालात गोलावर नाचावे. ' राणीचा बाग आला ' येथून तालावर टाळ्यां वाजवाव्यात. त्याच तालांत खालील कडवी म्हणावी व सोबत शंबिलेल्या पोजिशन्स घेऊन कृती कराव्यात.

मोर :- लंगडीप्रमाणे एका पामावर तालांत डोलावे. दुसरा राय मार्गे लांब करावा. थोडे पुढे झुकावे. दोन्ही बाजूनी हात डोक्यावर पिसाऱ्याप्रमाणे धरून डोलावे.

बदक :- एक पाय पुढे-दुसरा किचीत मार्गे घेऊन चवड्यावर बसावे. दोन्ही हातांचे पंजे जुळवून बदकाच्या चोचीप्रमाणे धरून तालांत चालावे.

जिराफ :- दोन्ही हात डोक्यावर ताठ ऊंच करून बोटांत बोटे मिळवावीत. गुडघे ताठ करून हाचा उचलून किचीत पुढे झुकून तालांत चालावे.

शहामृग :- चवड्यांवर तालात पळावे. पुढे झुकावे. दोन्ही हात बाजूस ताठ करून पंखाप्रमाणे मार्गे पुढे हालवावेत.

कांगारू :- खुर्चीवर बसल्याप्रमाणे बसावे. हातांचे पंजे छातोजवळ, पण पुढे दाक्षणावेत व दोन्ही पायावर तालांत उड्या माराव्यात.

आजोबा

अले आजोबा ओटीत । काठीं, टेकिन्न टेकित ।
दोडा दोडा, आशी दोडा । गोष्टीं ऐकूं रंगात

॥ ४ ॥

शड्डू, मारुन तयार व्हा । 'बलभीम' आपण होऊंया ।
मारुं बकासुर ठोशांत । रंगू आपण गोष्टींत ॥ १ ॥

घेऊं पवित्रा, मारुतिचा । सेतु बांधण्या लंकेचा ।
दगड फेक्या दर्यांत । रंगू आपण गोष्टींत ॥ २ ॥

भाला, घेऊन तयार व्हा । प्रताप राणा जय बोला ।
शात्रू मारया फेकींत । रंगू आपण गोष्टींत ॥ ३ ॥

यशवंती जा गडावर, । चढा मावळे दोरीवर ।
'तान्ह्या' लहू दे जोसांत । रंगू आपण गोष्टींत ॥ ४ ॥

अश्व दौडू दे, राणीचा । झाशीच्या त्या लक्ष्मीचा ।
बिजलीपरी जा वेगांत । रंगू आपण गोष्टींत ॥ ५ ॥

१) आजोबा - बाकून उजव्या हातांत काठी - डावा हात पाठीवर धरून तालांत चालणें, २) दोडणें - तालांत टांग्या वाजवीत पळणें, ३) भीम-पवित्र्यांत शड्डू मारणें- डावा पाय पुढें टाकून पवित्रा घेणें- मागील पाय ताठ. डावा हात बकासुराच्या गळघाबर दाबल्या प्रमाणें रेटून उजव्या हातानें तालांत गुद्दे मारणें, ४) मारुतीप्रमाणें उजवा पाय उजव्या बाजूस पवित्र्यात घेणें डाव्या हातावर पर्वत. उजव्या हातांत गदा. गाल हुप करून फुगवणें. तालांत दगड उचलणें व समुद्रात फेकणें हा अमिनय. ५) भाला घेणें व उजवा पाय मागे घेऊन भाला फेकीची पोन्निसन घेणें व शात्रूम भाला मारणें, ६) दोन्ही हाताची बाटें एकमेकात गुंतवून बसूव, हात नागमोडी बळवीत घोरपड गडा-चढल्याचा अमिनय करणें व डावा पाय पवित्र्यात पुढे टाकून डाल तळघार लढाईचा अमिनय. ७) घोडदौड- प्रथम दुडकी चाल, नंतर दुप्पट वेग. डाव्या हातात लगाम, उजव्या हाताने मांडीवर भावाज काढणे

जंगल भंगल

(चाल :- छडी लागे छम् छम्)

चला वनामघी, जाऊंया । गंमत जंमत पाहूंया ।

या या या । सारे लीकर या या ॥ १ ॥

गवतांमध्ये ससा, पहा हा । उभे दोन्ही कान ।

घावरुन हा उड्या मारतो पहा टाण् टाण् । टाण् टाण्, टाण् ॥ १ ॥

काळविटाचे पाय, पहा हे । लोखंडाचीं कांब

दौड, याचीं जोराची उड्या लांब लांब । लांब लांब लांब ॥ २ ॥

टेकाडा, परी हत्ती भाऊ लोंबे सोड छान ।

चाल याचीं जोराची ज्ञामज्ञपा ज्ञाम् । ज्ञाम् ज्ञाम् ज्ञाम् ॥ ३ ॥

ज्ञाडावरती कोण पहा हे वानर वानर हुप्,

वेडावते पहा लावूं शेंडीला तुप् ।

हुप्, हुप् हुप् । तुड्या शेंडीला तुप् ॥ ४ ॥

जाळींमध्ये आलाल् डुररं । काळा भोर वाण ।

दोन, पायांवर चाल तुमची अस्वल भाऊ छान् । छान् छान् छान् ॥ ५ ॥

१) मागील दोन गीतांप्रमाणेज तालावर नाचत जाणे, २) चवड्यावर बसून

सशाच्या कानाप्रमाणे हात डोक्यावर घेणे. ३) त्याच स्थितीत वर्तुळांवर टाण

टाण या शब्दांवरोबर ३ उड्या आंत मारणे पुढील ३ उड्यांत पूर्वस्थळी येणे.

४) उडीच्या तालांत पाय ताठ करून पायावर थाप मारणे ५) हात लांब

व ढेंगा लांब लांब टाकणे. ६) उंच हात करून वाकून डाव्या हाताने बाक

घरणे उजवा हात सोडिप्रमाणे हालवीत पाय आपटत चालणे. (७ व ८)

वानराप्रमाणे बसणे व वेडावून

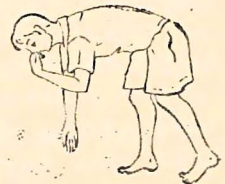
उड्या मारणे ९) गुडघ्यांत वाकून

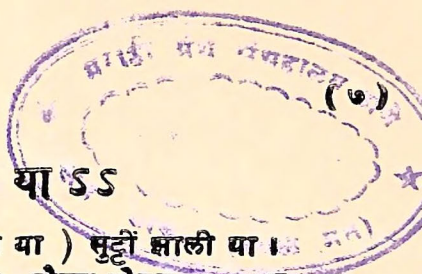
ताठ राहाणे. हात कोपरात मुदडून

खांद्याजवळ लुळे धरून मान वाकडी

करणे व चेहरा रडवा करून अस्व-

लाप्रमाणे चालणे.

सांगड्यांनो या SS

सांगड्यानो, या (मैत्रिणीनो या) सुट्टी झाली या ।
नदीकाठी खेळण्याला । दौडत दौडत या ॥१॥

चेंडू हाती घ्या, । उंच जाऊं, डा । हुड्ड्या,
आला आला खाली आला, आपण, खेळूया ॥१॥

झाडावरी, या । बाहतो वारा ।
फांदीवरी, बसुनिया झोके घेऊं या ॥२॥

जाळे हाती घ्या, । कोळी होऊं या ।
मासे धरण्या जाळें आतां आपण फेकूया । हुड्ड्या, ॥३॥

नावेमध्ये या । वल्ही, । हाती घ्या ।
वल्हवीत, नाव आपण दूर जाऊंया ॥४॥

तैयार व्हा । आतां पोहाया ।
शड्डू, ठोकुनी पाण्यामध्ये उडी टाकूया ॥५॥

बबरंग बली की जय ॥

- १) तालांत गोलावर नाचत मित्रांना हांक मारणे. २) उंचव्या हातांत चेंडू घेऊन उजवा पाय पाठीमागे घेणे, चेंडू उंच फेकण्याचा पवित्रा. ३) त्याच स्थितीत डाव्या हातानें आकाशाकडें बोट वाकविणे. ४) 'हुड्ड्या' शब्द तोंडाने करून चेंडू उंच फेकणे, उजवा पाय पुढे टाकून वाकविणे. ५) 'आपण' यावेळी चेंडू पकडल्याचा अभिनय करीत टाळी वाजविणे. ६) झाडावर चढल्याचा अभिनय, ७) फांदीवर बसून झोके घेणे, ८) पवित्रा व जाळे दोन्ही हातांत, ९) 'हुड्ड्या' वेळीं जाळे फेकणे. पुढे फक्त वाकणे, १०) वल्ही हातांत घेऊन वाकून उभे राहाणे. ११) १ ला वाकणे, २ ला उठणे या पद्धतीने वल्ही मारीत चालणे. १२) डावा हात छातीवर घेऊन उजव्या हातानें दंड थोपटणे. १३) 'उडा मारून' गुठचे वाकवून वाहल्याप्रमाणे हात मारत पुढे जाणे.

फेरीवाला

आळा, फेरीवाला आला । आला हो आला ।

या मुलांनो । या मुलींनो । चित्रें घेऊनी खेळा हो खेळा ॥घृ०॥

सायकल, घ्याही दोन आप्याची । कुररं । घंटा वाजे साची ।

हंडल धरुनी, । पाय मारुनी । लाऊंया वेगाला ॥ १ ॥

ढवळ्या पवळ्या जोडा आतां । तीन आप्याला गाडी घेतां? ।

बैठ गाडीवर, बसून ऐटीत । जाऊंया शेताला ॥ २ ॥

एट बघा ही ह्या घोड्याची । टप्टप्, ऐका चाल त्याची ।

चार आप्याला । टांगा घ्या हा । चाबुक घ्या घोड्याला ॥ ३ ॥

फोर्ड बघा ही किल्ली देऊनी । भुरंरं धावे, हरिणी वाणी ।

आठ आणे येथे टाकुनी । घेऊन जा फिरण्याला ॥ ४ ॥

झुकूझुकू डबे जोडा । आली धांवत वाट सोडा ।

सिग्नल पडला । शिटी वाजली । लागली, जोराला ॥ ५ ॥

गरुड भरारी, तुच्छ जाहली । वान्यावरतीं स्वारी झाली ।

आकाशामधीं । विहार, करण्या । विमान घ्यां खेळाला ॥ ६ ॥

१) गाडी ढकलणाऱ्या फेरीवाल्याप्रमाणे हात पुढे करून तालात पावले टाकणे, २) सायकल धरल्याप्रमाणे हात करून घंटा बाजवावी, ३) सायकलवर टांग टाकून बसल्याप्रमाणे करून पाय मारावेत ४) हातात चाबूक घेऊन गाडी हांकणे, ४) घोड्याप्रमाणे दौडावे, मांडीवर टापांचा ताल हाताने घरावा, ६) त्याच वेगाने चाबूक हवेत फिरवीत दौड मारावी, ७) ड्रायव्हरने चाकू हातीं धरल्याप्रमाणे बसून पाय जास्त उंच न उचलता वेगाने पळावे, (पंप, मरंरं आवाज काढावा), ८/९) एक पाठीमागे एक धरून आगगाडीप्रमाणे शिटी वाजवून चालावे, १०/११) विमानाप्रमाणे बसून हळूहळू उडत पळावे.

== सर्कस ==

(चाल : अगड बंबंब)

तड तड ढम् ढम् ढम् । ढोल वाजला ढम् ।
सर्कशीचा बँड वाजे तडतड तडाड ढम् । ढम् ढम् ढम् ॥१०॥

सायकलरवती, काम करुंया हात सोडोनी ।
एका मागुनि एक जाऊं एका ओळीनीं ।
पाय मारुनी नाही भरला अजून आपणा दम् । सर्कशीचा ॥११॥

झुलत झुलत, हे हत्ती आले हालवीत सोडा ।
झप् झप् चालुन दुसऱ्यावरती करती ते खंडा ।
खाली बसुनि सोड हालविती वेगे सन् सन् । सर्कशीचा ॥१२॥

घोडे दौडत, रिगणामध्ये टपाटपा आले ।
कडकड चाबुक हातामध्ये वेगाने चाले ।
टप् टप् घोडे दौडताती चाबुक छम् छम् । सर्कशीचा ॥१३॥

पहा पहा हा । विदुषक आला फिरवित हा सोटा ।
ऐतीत चाल पाहुनी त्याची हसण्या नच तोटा ।
उड्या मारतो कसा पहा तो करीत टण् टण् । सर्कशीचा ॥१४॥

वेगाने मग झोके घेती झोपाळ्यावरती ।
तारेवरची कसरत सारी नीट निरखू ती ।
खेळ संपला घरी जाऊया घंटा वाजे घण् । सर्कशीचा ॥१५॥

१) ढोल वाजल्याप्रमाणे मांडीवर ताल धरीत तालात एकेका पायावर उड्या मारीत जाणे. २) हात वाजूस करून पायाच्या चव्यावर पँडल् मारल्याप्रमाणे उड्या मारण्यात, ३) डाव्या हाताने नाक धरून उजवा हात सोडपमाणे हालवीत वाकून चालणे, पायाचा ताल जोराचा असावा, ४) घोड्याप्रमाणे दौडणे, ५) वेडे-वाकडे पण तालात उड्या मारोत चालणे, ६) हाताने झोके घेतल्याचे दाखविणे, तारेवरून चालल्याचा अभिनय करावा.

काय आवडे अधिक तुम्हां ?

आई - खेळणीं सुंदर बघा मुलांनो । काय आवडे अधिक तुम्हां ।
(वडील) सांगा छबकर तुम्ही मला ॥ घृ० ॥

नंदू - ससा टुण् टुण् उड्या मारतो । आणि आपणा भिऊन पळतो ।
तोच आवडे अधिक मला । घ्या ससा मज खेळाया ॥१॥

दीपः - रुळावरती तीं फिरते झुकझुक । शीट वाजते मधुन कुकू ।
तोच आवडे अधिक मला । आगगाडी घ्या खेळाया ॥२॥

राजेंद्र पंपं आवडे दादा (आई) पजला । जाण्या मामाच्या गांवाला ।
भरंकरू पळते तोच घ्या मला । घ्या मज मोटर खेळाया ॥३॥

जयंती - गाल टपोरे फुगवून बसते । आणि निजवित्त डोळे मिटते ।
बाहुली आवडे अधिक मला । घ्या बाहुली मज खेळाया ॥४॥

सीमा - किल्ली देता गरगर फिरते । झांझ हातांतील ते वाजविते ।
अस्वल आवडे अधिक मला । घ्या अस्वल मज खेळाया ॥५॥

सुमंत - बसले माकड सायकलवरती । फिरते सायकल गरगर बघती ।
माकड आवडे अधिक मला । घ्या माकड मज खेळाया ॥६॥

किशोर आणि कंपनी,

आर्ट मटेरियल व

कागदाचे व्यापारी,

मेहता आणि कंपनी,

वह्या व स्टेशनरी मालाचे

प्रमुख व्यापारी.

म हा द्वा र रो ड , को ल्हा पू र .

दर्याचं राजं

कॅसाळल्या दर्यांत होडी लुटुं पारं । दर्याचं राजं आतां हुशियार व्हारं ॥

भरभर भर वायु आतां कृष्णापरी आला ।

घुई घुई घुई वाजवितो वदनी मबुष पावा ।

गुंग होती लहरी अणुं गोपी घुंद प्यार ॥१॥ दर्याचं राजं ॥

सागराच्या मांडीबरी होडी बाळ डोलती ।

सूर्यबिंब जळामंधी साय हेलावती ।

किरण वृंद रवि भंवती घरती नृत्य फेर ॥२॥ दर्याचं राजं ॥

होडी जाय हसीपरी मानसी सरोवरी ।

चाल तिची डोलदार मंदगती भारी ।

जोष भरून दडामधी होडी वल्हवारं ॥३॥ दर्याचं राजं ॥

होडी रुपी सिंहासनी बसुनी राजापरी ।

ढाळितसे वायुदास चवरीं डोक्यावरी ।

घेऊं मृजरा रयतेचा लहरी रयत प्यार ॥४॥ दर्याचं राजं ॥

— का ही प्रा स्ता वि क हा ल चाली —

१) प्राण्यांच्या हालचाली - बेडूक, ससा यांच्या उड्या, लंगडा कुत्रा, उंट, जिराफ, अस्वल, हत्ती, घोडा, बानर, कांगारू, सुरवंट यांच्या हालचाली.

२) घंदेवाल्यांच्या हालचाली - सुतार, परीट, लाकूड-तोड्या, ड्रायव्हॅर, सायकलीत हवा भरणारा, शिपाई, शिकारी, मोट हाकणारा, फेरीवाल, खणणारा, जाळे फेकणारा कोळी इ०

३) इतर हालचाली - काळ्यामाळ्या, जागेवर उड्या, मुंगी, राक्षस, च्यात्र, म्याऊ, खेचाखेची, चवड्यावर चालणें, टाचेवर चालणें, दिडकी दौड, चढ्यावर उड्या, लंगडी, उडती पाखरे, पाठीमागे न पाहता चालणें.

आपण पुढील आयुष्याची तरतूद केली आहे काय ?

आपला स्वतःचा विमा ही सर्वांत चांगली व फायदेशीर तरतूद आहे.

अधिक माहितीसाठी भेटा —

विमा-प्रतिनिधी,

हे र ले क र बं घू,

सं. म. ही. सो. प्लॉट नं ४५, राजारामपुरी पूर्व, कोल्हापूर.

गारांचा पाऊस

(चाल- शुकीर चांद बाला)

टप् टप् पडती गारा । सरसर पाऊस आला ।

आनंदानें नाचत यारे । अंगणी खेळायी । यारे लौकर या ॥

तडातडा । पडे सडा । -चीकामध्ये टाकूं उडचा ।

गारा वेचुनी टाका तोंडी । गारेगारऽऽवाला ॥१॥ यारे लौकर

येरे येरे । पावसा ये । - देतो तुजला । पैसा घे ।

पैसा झाडा खोटा आमचा । पाऊस आला मोठा ॥२॥ यारे..

गरा गरा फिरं चला । काळ्या माळ्या घालूं चला ।

चिब भिजूया । पांखरापरी । झेलूं पंखी गारा ॥३॥ यारे..

इकडे तिकडे । बघा जरा । पाट वाहती खळाखळा ।

होडी कागदी वल्हवुन जाऊ । मामाच्या गात्राला ॥४॥ यारे..

वाकत वाकत । तरा तरा । आजी आली बघा जरा ।

पळून जाऊं । लपुन बसूया । अंधाऱ्या कणगीला ॥५॥ यारे..

“ चांगल्या ग्रंथ वाचनापासून झालेली तरुण पिढी हीच खरी राष्ट्रवाची संपत्ती आहे. या तरुण पिढीवर उत्तमोत्तम संस्कार हे ग्रंथच करू शकतील. अनेकांच्या बरी उत्कृष्ट फतिचर असू शकते; पण चांगले ग्रंथ दिसत नाहीत. मराठी माणसाच्या अंधरी निदान शंभर अभिजात ग्रंथ संग्रही असले पाहिजेत. मराठीत विपुल व चांगली ग्रंथ-निर्मिती होत असूनहि अनेक ग्रंथ सर्वसाधारण वाचकापर्यंत कधीच पोचत नाहीत. संस्कृतीचे खरे संवर्धन व्हायचे असेल, तर चांगल्या साहित्याविषयीचे प्रेम लोकांत वाढले पाहिजे. ”

वि. स. खांडेकर

गुलमोहर बुक डेपो, खरी कॉर्नर, कोल्हापूर.

चाल गड्या चाल रं ९

चाल गड्या चाल रं । चाल म्होरं चालरं ।
 वेताकडं बिगी बिगी बिगी बिगी चालरं ।
 बिगी बिगी चालरं । बिगी बिगी चालरं ।
 बिगी बिगी चालरं ॥१॥

तांबडं फुटलं रं आरवलं कोंबडं । आरवलं कोंबडं ।
 ढवळ्या पवळ्या चालरं मोत्या तूं हो पुढं ।
 नगं नगं उशीर बिगी बिगी चालरं ॥१॥

तुडुंब भरलोया पाण्यानं हीर । पाण्यानं हीर ॥
 मोट धरंयारं जोडून कासरं ।
 कुईकुई चाक वाजे ढवळ्या पवळ्या चालरं ॥२॥

मोत्यांच्या कणसानं भरलं शिवार । भरलं शिवार ।
 गार गार वान्यानं रान डोलं सारं ।
 माळ्यावरी गोकणीनं । उडवूंया पांखरं ॥३॥

कहंयारं कापणी दाणं तयार । दाणं तयार ।
 गोंद्या, म्हाद्या, व्हा पुढं बांधुयारं भारं ।
 खळ्यावरी नेउनिया । सोडूंया सारं ॥४॥

खळ्यांवरी बैलांची पात तूं हाक रं । पात तूं हाक रं ।
 धान्यं भरंया रं देऊनिया वारं ।
 पोती भरुं धान्याची । गाडी घरी हांक रं ॥५॥

बघोरेखीत ओळी ३ । ३ वेळां म्हणाव्यात. सर्व गीतांतील पोझीशन्स मलरी दादाप्रमाणेच आहेत. तथापि, निरनिराळ्या प्रकारे हें गीत घेता येते. 'मलरी दादा', 'घरती माता' 'चालगड्या' या गीतांवर बसविलेली नृत्ये ग्राऊंडप्रमाणे स्टेजवरहि फार गाजलेली आहेत. शिक्षक बंधूंनी तसा प्रयत्न करावा.

सुगीचं गीत

यारं जल्दी चला म्होरं । यारं जल्दी चला म्होरं ।

बिगी बिगी म्होरं ।

सुगी आली आतां । हापूं नाचूं गाऊं सगळं ॥

हापूं नाचूं गाऊं सगळं ॥१॥ बिगी . .

बांद गोल आला गगनीं । बहर आज पुनवंची ।

बारा झुळझुळ थंड व्हातुया । धरता खुलळीं नवतींची ।

धुंद होऊं आतां । फडफड डफ वाजूंघार ॥१॥

रानामंदी कणसं डोलती । नटली रानं मोत्यान ।

धान्यासंगं डुलुनि खुणवित्ती । या या म्हणती प्रेमानं ।

साय देऊं त्यांना तयावर जगती सान थोर ॥२॥

ढोल घुमूंघा मध्यें दुम्दुम् । आपण सारे गोल करूं ।

आले आजोबा पोरसंगे । काठी टेकीत फेर घरूं ।

कसा रंगला रं । आपला खेळ मजेदार ॥३॥

लेझीम हाती गुंग होऊया । तालाबरती कदम घरूं ।

कडकड हलगी, घुम् चुम् घुमकं । साथीवरती जोर करूं ।

जोश येऊघारं । भरूंघा अंगी मस्तो वारं ॥४॥

— काही कवायत विश्राम —

१) ३ व ५ टाळघांच्या चितकथांचा इ. २) हुप् हुप् हुप् म्यांब म्यांब याप्रमाणे प्राण्यांच्या आवाजाचे. ३) भारत भारत जय हें । याप्रकारच्या घोषणांचे.

शिक्षक- ढगांचा ? विद्यार्थी-गडगडाट, । शि.- पिपाणी बाजे ? वि.- पि पि पि.

„ - शिजांचा ? „ - कलकलखाट, । „ - झांस बाजे ? वि.- झन् झन् झन्.

„ - पावसाचा ? „ - सरसराट, । „ - ताशा बाजे ? „ - तडाडू तडाडू.

„ - मुलांचा ? „ - थय थयाट, । „ - ढोल बाजे ? „ - डम्

चल ढवळ्या-पवळ्या

चल ढवळ्या । चल पवळ्या । बिगी बिगी बिगी जाऊया ।
लई मोलाच होत आपुलं । धान्यानं कुळबूया । चल ढवळ्या ॥१॥

फुटलं तांबडं पूर्वेला हळूहळू ।

बाग देत कीवडा आतां कुकुचकू ।

चल जलदीनं बिगी जाऊया । आपुन्या रं शेताला ॥१॥

शेत नांगरुं जलदीनं । चला हाका ।

फोडू ढकळं कुदळीनं । बसुं नका ।

मृगधारा या सरसर आल्या । शेताला भिजवाया ॥२॥

विहीर भरलीं पाण्यानं । खरोखरी ।

मोट चालू छा तीवरती । कुईकुई ।

पाट फोडुनी पाणी झडकरी । शेताला पाजूया ॥३॥

करुं पेरणी घातीला । चटाचटा ।

काहू तणसर पिकामधे पटाषटा ।

पिकं भरोती वान डोलूया । मोद भारी नजरेला ॥४॥

करुं कापणी जलदीनं । चल गोंद्या ।

तिवड्या भंवती पात हाकू । चल म्हाद्या ।

मोत्यांची ती रास पडूद्या । देवाच्या किरपेला ॥५॥

— ० भरपूर स्टॉक — योग्य दर ० —

शाळा, ट्रे. कॉलेज, इंजिनिअरिंग, आर्ट्स, सायन्स व कॉमर्स कॉलेजची
पुस्तके आणि ड्रॉइंग-मटेरियल व इंजिनिअरिंग-मटेरियल

— मि ल जे चे ठि का ज —

— रत्नाकर बुक डेपो —

ताराबाई रोड, कोल्हापूर-२. (फोन नं. ७३५)

जाऊं दर्याला

(चाल- सर जो तेरा चकराये दिल हुआ जाये)

शुकीर चांद आला । वरती उगवतीला ।
 बलहीं जाळीं । टाकुन खांधा । जाऊं दर्याला । मासं धरण्याला ॥१॥
 झुळझळतो । सळपळतो क्षात्रलाभधीं भिरभिरतो ।
 पहांट वारा । सौंगडी खरा । होडी हां कारायाऽला ॥ जाऊं दर्याला ॥१॥
 किलबिलती । फडफडती । आकाशाभधीं । वागडती ।
 आपुल्यासंगे पक्षी निवाले । भक्ष्यें शोषायाला ॥ जाऊं दर्याला ॥२॥
 चढा चढा । वरती चढा । फडा फडा । शिड सोडा ।
 बलही हाती । घेऊन जल्दी । माधूं मतलई वाऽरा ॥ जाऊं दर्याला ॥३॥
 डोंगरावरै । लाटांवा झोपाळा हा । दर्याचा ।
 होडी नाचे । खंबीर मनचे । घेऊंया शोक्याला ॥ जाऊं दर्याला ॥४॥
 जाळें घ्या । तयार व्हा । नेट धरुनी । उभे रहा ।
 जोरांनं मग । जाळें फेका । एक मुखानें । हुऽऽऽया ॥
 ओढूं जाळ्यालाऽ । मासं काढण्याला ॥५॥
 गच्च भरे । आतां पुरे । परतुं आतां । घराकडे ।
 बलहवूं होडी । जल्दी आतां । भरती आनंदाऽला ॥
 जाऊं दर्याला ॥६॥

सदर 'गीत' वाचतांच अभिनय कळण्यासारखा आहे. म्हणून टीप दिलेली नाही.

'दातांचा दवाखाना' डॉ. के. डी. कुलकर्णी
 महाद्वार रोड, कोल्हापूर.

दर्यावर स्वारी

(चाल- मध्म शुद्ध तुझं)

वलहव वलहव वलहव वलहव होडी साजणा ।
दर्यावर चल आतां स्वारी करुंया ॥ घृ० ॥

घुईं घुईं घुईं घुमतो हा वात भूवरीं ।
गड गड गड वाजती ढग वरतीं अंबरी ।
बिजलीच्या चमकीन दूर जाऊया । दर्यावर... ॥१॥

उसळती या लाटा वध डोंगरापरीं ।
थुईं थुईं थुईं नाच करीं होळी त्याशरी ।
राजापरीं वसून जाऊं दूर देशाया । दर्यावर... ॥२॥

सळसळती मासं वधुं निळ्यासागरी ।
क्षणामंधीं जळी लपतीं मारुनी बुडी ।
मासं धरण्या मोठ मोठ, जाळं फेकुया । दर्यावर... ॥३॥

ओढा ओढा जाळीं आतां जोर करुनिया ।
दर्याची दौलत ही भरुन नेऊया ।
चढून वरतीं शीडं काहूं परतुं घराला । दर्यावर... ॥४॥

शांत होई निळा निळा समिदर राजा ।
दिन ढळला, खग उडतो, घाई घराला ।
वल्ही जल्दी मारुं आतां जाऊं तिराला । दर्यावर... ॥५॥

अभिनय सोपा व पूर्वीं आलेला आहे. मात्र पाश्चिमान्त सामल्या घ्याव्यात.

घड्याळे दुरुस्तीचे-बिश्वासाचे ठिकाण व
स्वस्तिक रबर सीलस् मिळणेंचे केंद्र --

आर. के. आणि कंपनी,
हरभट रोड, सांगली

भलंरी दादा

भलंरं दादा । भलं गडी दादा ।

श्वेतांत आता जाऊंयार ।

बिगी, बिगी चला ॥ धू ॥

वहण, राजानं केली किरपा । करा पेरणी, अती अप्झपा ।

तणसर, काढूं वाढूं द्या पिका ।

डोले पीक, रं घान्यानं । काम करा ॥ भलंरं ॥१॥

विहिरीवरती, मोट घहनी । सरजा राजाला गाणं नाऊनीं ।

मोट घेऊंघ्या भरून पाणी ।

शेतास पाणी पाजुंयारं । काम करा ॥ भलंरं ॥२॥

पीक, वाढलं कणसं आली । माळघावरती, बसू चढोनी ।

उडवूं, पांखरं गोफण मारुनी ।

कहं कापणी नेटानं । आता भरा भरा ॥ भलंरं ॥३॥

कहंया मळणी, पात जपूंया । वार देऊन, घान्य भहंया ।

भरभर, गाडघा घरी नेऊया ।

घान्य लक्षुमी घरी आली पुजूं चला ॥ भलंरं ॥४॥

- १) तालांत उडघा मारत हातानें 'भलं' असा अभिनय करणें. २) त्याच तालांत गोलावर चालणें. ३) हात वरून खाली आणणें व पाऊन पडल्याचे दाखविणें. ४) वाकून ठेक्यांत पावले टांकत पेरणी करणें. ५) बसून भांगल-
ल्याचा अभिनय. ६) उठून हात वर करून डोलणें. ७) मोटेच्या दोरावर बसून मार्गें पुढें जाणें. ८) वाकून शेतास पाणी पाजविणें. ९) बसून उठणें व डोक्यावर कणसाप्रमाणें हात वरणें. १०) माळघावर चढणें. ११) गोफण फिरवून मारणें. १२) बसून कापणी करणें. १३) बैला प्रमाणें, डोक्यावर हातांची शिंगे घहन वाकून चालणें. १४) हात वर तिरके घहन 'घारं देणें'. १५) गाडघा नराभरा हाकणें.

ॐ दिवाळी ॐ

आली दिवाळी वर्साचीं । झाली सुट्टी, शाळेसी ।

या इकडे । सर्व मुले । मौज आपुल्या जीवाचीं ॥ १० ॥

खणा खणा, । माती खणा । पाणी ओढूं झणी चला ।

ओतून पाणी । चिखला तुडवूं । करूं तयारी किल्ल्याचीं ॥१॥

चिखल भरोनी । पाट्या उचला, । जागेवरती । घेऊनी चला ।

रायगडापरि बावूं किल्ला । करूं स्थापना शिवदाची ॥२॥

फडकावूंया । झेंडा, भगवा । शूर भावळे । लवकर या या ।

करूं पहारा । किल्ल्याभवती । भीति न आपणा शत्रूची ॥३॥

प्रणाम करूया, । ह्या झेंड्याला । तसाच मुजरा श्री शिववाला ।

तलवारीचे । पाणी पाजून । जिरवूं मस्ती शत्रूची ॥४॥

चला चला रे । गोल करा । मांडी, घालून । पुढे सरा ।

फराळावरीं ताव मारुया । क्षिती न आपणा पोटाची ॥५॥

१) आनंदाने टाळ्या वाजवित तालावर चालणें, २) माती खणणें, पाणी ओढणें, चिखल तुडविणें, ३) डोक्यावर पाटी घेऊन चालणें, किल्ल्याला माती थापणें, ४) झेंडा एका हातात पावित्र्यात धरणें, पडारा करणें, ५) प्रणाम व मुजरा करून तलवारीची लढाई, ६) मांडी घालून निम्मी बँठक व फराळ खाणेंची कृती.

उ त्कृ ष्ट फो टो सा ठीं ---

A1 फोटो स्टुडिओ म्हणजेच **नानासाहेब पाटील**

रा जा रा म रो ड , को ल्हा पू र

— फळवाला —

(चाल : बागड बं बं वं बाजे डमरू)

ठण् ठण् ठण् ठण् ठण् जाहली घंटा ।
गाडि फळांची आली अता खाण्या नच तोटा ॥ १० ॥

मोठी मोठी रसाळ संत्री खाण्या भारी गोड ।
नागपूरहून आणली आम्ही पहा चाखुनि फोड ।
अंगमध्ये येत तरतरी रसास नच तोटा ॥ गाडि फळांची ॥१॥

वसईची ही मोठी केळी घ्या हो खाण्याला ।
गोड गोड अन् खाण्या अच्छी पोट भरण्याला ।
अच्छी अच्छीं देतो बाई माल नसे खोटा ॥ गाडि फळांची ॥५॥

खंडाळ्याच्या घाटातली ही करवंदे काळी ।
वरून दिसली काळी तरी ती आंत असे लाली ।
आटपा लीकर करवंदाचा माल असे थोडा ॥ गाडि फळांची ॥३॥

चिक्कूपणा तो सोडा आता चिक्कू खाण्याला ।
ठाण्याचा हा माल अस्सल आणला विकण्याला ।
माल चाखुनि पर्स उघडा दाम नको खोटा ॥ गाडि फळांची ॥४॥

पुण्याहून ही आज आणली ताजी मोसंबी ।
निघाली आंबट तर द्या मजला तुम्ही हो तंबी ।
सोला साली फोडी चाखा माल असे मीठा ॥ गाडि फळांची ॥५॥

व विज्ञान गीते

एन्. बी. ह. बार. डी. — ३ री

जय बजरंग

जय बजरंग । जय बलभीष ।

जय हनुमान जय बोलो ।

शरीर माद्यं सर्वं साधनम् मनात् आपुल्या मंत्र धरु ।

सशक्त होऊन आपण आपुल्या देशाचा उद्धार करुं ॥ धृ. ॥

प्रभात समयी नित्य उठूं ।

दात नी मुख हे साफ करुं ।

देह कर्म नेमे आचरुं ।

स्वच्छ जलानीं स्नान करुं ।

निर्मल देहे, दुग्ध प्राशुनी, रवि राजाला नवन करुं ॥ सशक्त ॥ १ ॥

फुगा फुफ्फुसे वायुचा ।

प्राणवायु तो जरुचा ।

हृदय खजिना रक्ताचा ।

ठोका नियमन नाडीचा ।

घोड दौड ही, मैदानावरी सांनंदाने नित्य करुन ॥ सशक्त ॥ २ ॥

पुण्यापासून बेळगांवपर्यंत आणि रत्नागिरीपासून सोलापूरपर्यंत
स्पोर्ट्स्च्या अद्यावत साहित्याचे व मुलांच्या खेळण्यांचे

— एक अग्रेसर दुकान —

रॅमसन् ब्रदर्स

शिवाजी रोड, कोल्हापूर.

एन्. सी. इ. आर. टी. -- इयत्ता ४ थी

पृथ्वी

या विश्वामघे सूर्यमाला मनामघे ठसली ।
आठ भावामघे पृथ्वी बहीण त्यांची सजली ॥४०॥

बुध, शुक्र, मंगळ । गुरु, शनी शोभल ।
युरेनस नेपच्यून भलं । फ्युटो सर्वात दूर ।
तीन नंत्ररास पृथ्वी बसली ॥ १ ॥ आठ भावा...

वरून दिसते शांत । पोटो रस तप्त ॥
जेव्हा खळबळत । धरती धरधरत ।
भूकंपानं जनता गांजली ॥ २ ॥ आठ भावा...

जाड जमीन हथं । हलकी जमीन तिथं ।
भेगा पडून कुठं । तप्त रस येत ।
ज्वालामुखीनं हाकाटो केली ॥ ३ ॥ आठ भावा...

भाऊ बहिणीपरी । पृथ्वी चंद्र जोडी ।
ओढ अंतरीचीं । एकमेका आंढीं ।
प्रेमे सागरा भरतीं आली ॥ ४ ॥ आठ भावा...

सूर्य, पृथ्वी चंद्र । एका रेषेत येत ।
होतं चंद्रग्रहण । तेव्हा पृथ्वीवरतं ।
पौर्णिमेस संधी ही आली ॥ ५ ॥ आठ भावा...

सूर्य पृथ्वी मध्ये । चंद्र जेव्हा बरे ।
अमावस्येस होतं । सूर्य ग्रहण खरे ।
एक रेषा तिघांची जमली ॥ ६ ॥ आठ भावा...

० साहित्य ० ज्ञान ० मनोरंजन या साठी --

पुष्पगंध मासिक, द्वारा, श्री शक्ति प्रकाशन, कोल्हापूर
सर्व प्रकारची छपाई, बुक बायडिंग व खरी शिकके यासाठी ---

शक्ति प्रिंटर्स,

३२३८ अ, बाबू जमाल रस्ता कोल्हापूर-२.

एन्. सी. इ. आर. टी. -- ४ थी

‘ आराम है हराम ’

‘ काम करा रे ’ उठा जवानो । आळसा छाहो विराम ।

आराम है हराम ॥ घृ ॥

प्रचंड शीला उचला हाते ।

अपुरी आपुली शक्ती पडते ।

‘ तरफेने परी जग ही उचलूं ’ सत्यच हे विज्ञान ॥ आराम है हराम ॥

प्रचंड शक्ती आगगाडीची ।

सागरावरी आगबोटीची ।

ऊर्जा साधे वाफेने ही । मानव बुद्धी महान ॥ आराम है हराम ॥

जग हे उजळे ज्या तेजाने ।

काम सुलभ हे यंत्र युगाने ।

विद्युत आली आपुल्या हाते । झालो आम्ही सजान ॥ आराम है हराम ॥

मानव शरीरी ऊर्जा असते ।

विद्युत चुंबक, वाफ साधते ।

मानव होई प्रबळ जमी हा । साह्य करी विज्ञान ॥ आराम है हराम ॥

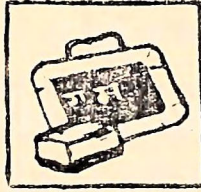
शालेय क्रमिक पुस्तकें, धार्मिक व ज्योतिष-विषयक पुस्तकें, नाटकें,

शिवण, चित्रकला, रांगोळी इ० पुस्तकें

मिळणचे ठिकाण :

कोल्हापूर स्टेशनर्स अँड बुक-सेलर्स,

म हा द्वा र रो ड , को ल्हा पुर

सजीव सृष्टी

बाळ मात खातं । पाणी पितं । श्वास घेतं ।
पिल्लू बाणा खातं । पाणी पितं । श्वास घेतं ।
वासरूं गवत खातं । पाणी पितं । श्वास घेतं ।
रोप माती खातं । पाणी पितं । श्वास घेतं ।

कारण त्यांना मूक तहान लागते ।
आणि त्यांना जीव आहे ।१।

बाळ रडतं । पिल्लू चिद्रचिवतं ।
बासरूं हंबरतं । रोप सुखावतं ।

कारण त्यांना जीव आहे ।२।

बाळ मोठं होतं । त्याचा माणूस होतो ।
पिल्लू मोठं होतं । त्याची चिमणी होते ।
वासरूं मोठं होतं । त्याची गाय होते ।
रोप मोठं होतं । त्याचा वृक्ष होतो ।

कारण त्यांना जीव आहे ।३।

बाईला बाळ होतं । चिमणीला पिल्लू होतं ।
गाईला वासरूं होतं । 'बी' पासून रोप होत ।

कारण त्यांना जीव आहे ।४।

सदरील बडबड - गीत सजीव सृष्टी व
निजिव सृष्टी असे मुलांचे दोन गट करून
प्रत्येक गटाने एक एक कडवे करून म्हणावे.

निर्जीव सृष्टी

टेबल काही खात नाही । पीरू नाही ।
श्वासही घेत नाही ।
खुर्ची काही खात नाही ।
पीत नाही । श्वासही घेत नाही ।
पाटी काही खात नाही ।

पीत नाही श्वासही घेत नाही ।
पुस्तक काही खात नाही ।
पीत नाही । श्वासही घेत नाही ।
कारण त्यांना तहान भूक लागत नाही
आणि त्यांना जीव नाही ।१।

टेबल काही रडत नाही ।
खुर्ची काही रडत नाही ।
पाटी काही रडत नाही ।
पुस्तक काही रडत नाही ।

कारण त्यांना जीवच नाही ।२।

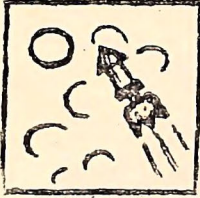
टेबल मोठं होत नाही ।
खुर्ची मोठी होत नाही ।
पाटी मोठी होत नाही ।
पुस्तक मोठं होत नाही ।

कारण त्यांना जीवच नाही ।३।

टेबलाला बाळ होत नाही ।
खुर्चीला बाळ होत नाही ।
पाटीला बाळ होत नाही ।
पुस्तकाला बाळ होत नाही ।

कारण त्यांना जीवच नाही ।४।

एन्. सी. इ. कार, टी. -- ३ टी

पृथ्वीची भाऊबीज

भाऊबीजेचा दिन हा सजला ।
पृथ्वी गहिंघरली । चंद्राची भेट नाही झाली ॥

म्हणती बाळें 'आई जाऊ मामाच्या गावी' ।
दूरदूर तो मामा फिरतो का घरणीं माई ।
'जग नियंत्याचे बंधन त्याला' बाळांनो ठाई ॥ चंद्राची भेट ॥१॥

हाक मारतो चंद्रामामा तुम्हा भाच्यांना ।
कैसे जाता येईल त्याच्या दूरदूर गावा ।
विज्ञानाची करुनी गाडी जाऊ भेटण्याशी ॥
मोद बहु होई घरतीशी ॥ २ ॥

सजली बाळें केली गाडी दूरदूर जाया ।
शुभदिन आला गाडी सुटली ठरल्या समयाला ।
विद्युत वेगे धाऊ लागले यान अंतरासी ॥ मोद बहु . . ॥ ३ ॥

बहु हर्षला चंद्रामामा पाहुन यानाला ।
फिरू लागले यान भोवती मामाच्या गावा ।
हळू टेकले यान वरती हो चंद्रभूमिवरती ॥ मोद बहु . . ॥ ४ ॥

दाश उघडले नव यानाचे नव विज्ञानाचे ।
प्रथम उतरला आर्मस्ट्रॉंग हा गृह हे मामाचे ।
ठमा उमटला चंद्रभूमिवर भरते प्रेमासी ॥ मोद बहु . . ॥ ५ ॥

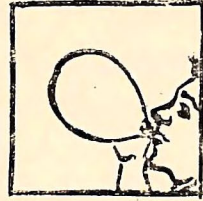
नाचू लागले गाऊ लागले चंद्र संगतीला ।
विज्ञानाने जिकू लागला मानव विश्वाला ।
भाऊबीजेस्तव रत्नें आणली घरणी भगिनीसी ॥ मोद बहु होई ॥ ६ ॥

एन्. सी. इ.
आर. टी. - ३ री

हवा

(-- चाल --)
(कव्वालीची)

इकडं हवा ही । तिकडं हवा ही ।

चहुकडं भरली हवा हवा ॥१०॥

ऑरेंज हवे का लेमन घेता ? ।

नळीतूनी ती हवाच शोषा ।

ऑरेंज तोंडी मधुर भरे हा । याला कारण दाब हवा ॥१॥

डॉक्टर अ ता आपण होऊं ।

पिचकारीं इंजक्शनची घेऊ ।

दट्ट्या ओढतां भगते नलिका । याला कारण दाब हवा ॥२॥

पाण्यासाठी होत हाकाटीं ।

दुष्काळान ज व मेटाकुटी ।

बोरींगचा पण उडतो फत्रारा । याला कारण दाब हवा ॥३॥

बाळाचा तो फुगा फुगवता ।

चेंडू हवेविण कसा खळता ।

सायकल मोटर सुरळित चाले । याला कारण दाब हवा ॥४॥

प्राणवायुविण जग ना चाले ।

जगण्या जळण्या जरूरी बरे ।

कार्बनडाॅयाक्साईड वनस्पती शोषे । शुद्ध होई ही हवा हवा ॥५॥

श्री. हेरलेकर यांच्याकडून — —

— गीतांचे प्रात्यक्षिक जरूर पहा —

मेटा नगर लिहा -- श्री. वा. उ. हेरलेकर, द्वारा : 'पंचवटी',
संयुक्त महाराष्ट्र हाऊसिंग सोसायटी, प्लॉ. नं. ४५,
राजारामपुरी पूर्व, कोल्हापूर.

एन्. सी. इ. आर. टी. -- १ री

आपली पृथ्वी गोल आहे

परमेशाने बुद्धि दिवली शवित मानवाला ।
विज्ञानाने दुबळा मानव प्रबल जर्गी झाला ॥

पृथ्वी आपुली चंद्रावरुनी, दिसते गोल अहा ।
भाग्यवान त्या 'आर्मस्ट्रॉंग'ने सत्य पाहिली पहा ॥

प्रयोग करुनी आपण पाहू खरेच का हो ते ।
पृथ्वी सावली चंद्रग्रहणी, गोल खरी दिसते ॥

एक दिशेने आपण जाऊ पृथ्वी प्रदिक्षाया ।
आपण येऊं काही दिसानी आपुल्या जागोला ॥

धूरानंतर शीड, खालचे जहाज ये दिसते ।
जाताना परि अदृश्य खालून, प्रथम तेच होले ॥

फेका दृष्टी पृथ्वीवरती नजर कुठे पुरते ।
वरवर जाऊं तशीच पृथ्वी जास्त जास्त दिसते ॥

सम उंचीच्या उभारू काठया, तीन समुद्रात ।
मधली काठी उंचच दिसते, समा अंतरांत ॥

असे कसे हे सर्वच दिसते ? कारण सांगा ते ।
प्रयोग पाहून आम्ही सांगू 'पृथ्वी गोल ते' ॥

उत्तम स्टील फनिचर व स्टील सेफसाठी भेटा

— विजय सेफ कंपनी —

शेळके पूल, कोल्हापूर

समूह गीत

(चाल- भारत देश महान् . . .)

वाघें झडती, घोष भारती । गर्जा जय जय कार ।

‘मानवते’चा दिव्य शांतिचा । गगनी जय जय कार ॥१॥

इथे जन्मले राम कृष्ण ते । श्री शुक, वाल्मिकी, व्यास ऋषि ते ।

बुद्ध, अशोक नि जगत् गुरु ते ।

पद युगलांनी पवित्र देशी । गर्जा जय जय कार ॥१॥

त्यागाचा हा मंत्र महान् । रामदास गुरु देति शिकवून ।

श्री शिवबा तो भारत भूषण ।

त्यांच्या देशी त्यागाचा तो । गर्जा जय जय कार ॥२॥

आपण सारे भाऊ होऊनि । हृदयाला ते हृदय जोडुनि ।

अेक मुखाने विश्वां सांगुनि ।

मानवता हा, धर्म आचरा । गर्जा जय जय कार ॥३॥

REFBK-0021888

REFBK-0021888

ग फुंकले आता

(वाटचाल गीत)

तां । सज्ज व्हा उठा चला ।

मावळचे वीर आम्ही । जाऊं देश रक्षण ॥१॥

१।२ उचलूं पाय । चक आता व्हायची नाय ।

शिस्तमध्ये चालुनि । जाऊं देश रक्षण ॥१॥

खांद्यावरीं बंदुकी घ्या । शत्रूवरी नेम घरा ।

दबुन दबुन राहुनि । गोळी सूं सूं झाडूया ॥२॥

आराम हराम हा । कसां आता कंबरा ।

हातीं ध्वजा उंच घरा । प्राणपणें रक्षुंया ॥३॥

पाठीवरी घ्या बोजा । हिमाळयावरतीं चढा ।

झागूं तोफ घडाघडा । शत्रूला चारूं खडा ॥४॥

घरघरे विमान वरी । गगनीं पांखरा परी ।

टाकूं धांव शत्रूवरीं । त्यास करूं घाबरा ॥५॥

— राष्ट्र-ध्वज गीत —

(चाल - मंगल देशा पवित्र देशा)

फडक फडक तूं तिरंगी झेंड्या नभांत डोलत
स्वातंत्र्याच्या शुभदिनीं फडके, नभां मंडपांत ॥

‘ गौरी शंकर ’ भूषविलें तूं, जगी उच्च स्थानां
मानवतेचा मंत्र सांगशी, विश्वा हर्षान ॥

घवल हिमापरी, हृदय घवलही भारतियांचे तें ।
आघिष्ठित तूं, या भूमिवरी मान चिन्ह आमुचें ॥

रंग केशरी, त्याग दावितो, तसें बलिदान ।
‘ देशास्तव व्हा संन्यासी अन् अर्पा स्वप्राण ’ ॥

रंग पांढरा शुद्ध भाव तो, तुझ्या हृदीं गमतो ।
हिरवा दावी ‘दिव्य शांतिमय’ मार्ग मनी ठसतो ॥

संघटनेचें, लोकशाहिचें प्रतीक तें चक्र ।
देशासाठी एक होऊनि विसरूं जात पात ॥

फडक ध्वजा तूं, डोलाने अन् स्वाभिमानानें ।
रक्षुं तुला रे ‘हीच प्रतिज्ञा’ अमुच्या बलिदानें ॥

—= शेकोटी प्रार्थना =—

या बंधुनो जवळी या, ह्या शांत वेळीं ।

ठेवोनि इंधन झर्णीं करूं येथ होळी ॥

गोलावरी त्वरित येउनि हात सांधूं ।

अग्नीसमोर बसुनी, प्रभू त्यास वंदूं ॥

जत्राला तुझ्या प्रसरति हे अग्निदेवा ।

मत्शक्ति हीं प्रसरुंदे या देश काजा ॥

अग्नीत होवो वैराग्नि होळी ।

वाढोत प्रेम, सहकार्य, या बंधु जवळी ॥

घेऊन ही ऊब देशार्थ देऊं ।

घेऊं इथे शपथ ही हृदयांत ठेऊं ॥

॥ ॐ शांतिः शांतिः शांतिः ॥